

reform, der ikke engang har sit faglige grundlag i Strukturkommissionens betænkning fra januar 2004, og vi taler om en reform, hvis økonomiske konsekvenser er ukendte, fordi regeringen ønsker at udskyde den planlagte finansieringsreform til efter et folketingsvalg.

I det hele taget er der en lang række uløste problemer på området, som ikke er ikke er tilstrækkeligt belyst, og det kalder statsministeren en styrkelse af demokratiet. Jeg har meget svært ved at se, at det gavner nærdemokratiet at slå en række mindre kommuner sammen til én stor kommune med mellem 50.000 og 100.000 indbyggere. Regeringen vil mennesket frem for systemet, siger statsministeren, men hvorfor har det så været så vigtigt for regeringen at presse strukturreformen igennem uden folkelig opbakning eller bred støtte i Folketinget?

Kl. 12.00

Kristendemokraterne vil ikke være med til at tvinge en ny kommunalstruktur ned over hovedet på borgerne og kommunerne. Derfor ønsker vi på linje med de andre oppositionspartier et folketingsvalg, inden reformen sættes i værk.

Vi har fået en ny miljøminister, efter sigende en midterorienteret miljøminister, og lige som med familieministeren er der flere, der har påpeget, at det er en gave, som Kristendemokraterne burde være glade for. De Konservative er i hvert fald selv glade – så meget, at der endda er oprettet en fanclub for ministeren.

Så vidt jeg ved, er der endnu ikke nogen Kristendemokrater, der har meldt sig ind i klubben, og bedømt efter statsministerens åbningstale kan jeg godt forstå, at de holder lidt igen. Først og fremmest fordi miljøet ikke fyldte mange linjer i talepapiret, men også fordi indholdet ikke viste nogen vilje til at rette op på de voldsomme nedskæringer, den nuværende regering har gennemført på miljøområdet. Regeringen vil godt nok fremme brugen af miljøvenlig brændstof, men det sker ved at nedsætte prisen på svovlfri benzin og diesel, altså en opfordring til øget forbrug af de traditionelle brændstoffer frem for eksempelvis biobrændsel og fremadrettet bioteknologi.

Statsministeren sagde i åbningstalen, at vi ikke må glemme Afrika. Han fortalte, at regeringen vil fremlægge en samlet afrikapolitik. Jeg ved ikke helt, hvad statsministeren taler om i den sammenhæng. Kristendemokraterne har hverken glemt Afrika eller de voldsomme nedskæringer, som den nuværende regering har foretaget på ulandsbistanden til kontinentet. Vi

har heller ikke forsømt at huske regeringen på det, så hvis statsministeren taler til nogen i denne sal, må det være til sig selv, for det kniber tilsyneladende lidt med korttidshukommelsen.

At statsministeren er glad for sin udlændingepolitik kan ikke overraske nogen. Især glæder han sig over, at antallet af familiesammenføringer er faldet drastisk. Her er det jo meget interessant, at statsministeren langt om længe erkendte det, vi alle havde regnet ud, nemlig at 24-års-reglen slet ikke handler om at bremse tvangsægteskaber, men handler om at bremse antallet af familiesammenføringer.

For Kristendemokraterne er det en grundlæggende rettighed at kunne gifte sig med den, man holder af, og at den rettighed tilkommer alle danske statsborgere, hvad enten de er fyldt 18, 19 eller 24 år. Det havde dog klædt tilhængerne af den omstridte regel, at de tidligere havde haft mod til at fortælle vælgerne sandheden.

Kristendemokraterne er ikke i tvivl om, når det kommer til regeringens udlændingepolitik, at vi vil se ændringer både op til, under og efter det kommende valg. 24-års-reglen, starthjælpen og madpakkeordningen er blot nogle af de områder, som skal ændres.

Regeringen vil fortsat forbedre omsorgen for ældre. Det vil Kristendemokraterne også, men vi har en lidt anden opfattelse af, hvad der gavner ældre. Ældrepolitik bør handle mere om at sikre svage ældre øget livskvalitet. Nogle har den opfattelse, at bare de ældre får en check, der er stor nok, så er alt andet ligegyldigt. Det er Kristendemokraterne ikke enige i. Tværtimod viser undersøgelser, at det ikke kun er økonomien, der er et problem for de ældre. Mange ældre drikker for meget, bliver fejlmedicineret på grund af personalemangel, føler sig ensomme og går ofte med selvmordstanker end resten af befolkningen.

Kristendemokraterne vil gerne give flere penge til ældreområdet, men i stedet for at bruge dem på en check, vil vi anvende dem med større omtanke, så vi sikrer, at det også får betydning for de ældres livskvalitet. Vi skal se på, hvorfor ældreplejen og kommunernes behandling af de ældre kan variere så meget fra kommune til kommune. Og så må vi sætte en grænse for, hvor stor en del af midlerne på ældreområdet der skal gå til administration og papirarbejde. Vi har jo set, hvordan administration har ædt pengene op i regeringens frit valg-model inden for ældreområdet.